

กฎกระทรวง

(พ.ศ. 2542)

ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี

พ.ศ. 2539¹

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 26 และมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 มูลนิธิหรือสมาคมที่ประสงค์จะจัดตั้งสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพให้ยื่นคำขออนุญาตตามแบบ ปคณ. 1 ท้ายกฎกระทรวงนี้ พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

- (1) ภาพถ่ายหนังสือจัดตั้งมูลนิธิหรือสมาคม และวัตถุประสงค์ของมูลนิธิหรือสมาคม
- (2) หลักฐานแสดงว่าผู้ยื่นคำขอเป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทนมูลนิธิหรือสมาคม
- (3) แผนผังโดยสังเขปแสดงสถานที่ตั้งของสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ
- (4) เอกสารแสดงฐานะทางการเงินของมูลนิธิหรือสมาคม

ข้อ 2 สถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพที่ขอจัดตั้งตามข้อ 1 จะต้องมียุทธศาสตร์ของการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณี และต้องจัดให้มีผู้อำนวยการสถานแรกรับหรือผู้อำนวยการสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ซึ่งเป็นผู้มีคุณสมบัติที่กำหนดตามข้อ 6 เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินงาน รวมทั้งจัดให้มีเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 38

ข้อ 3 การยื่นคำขออนุญาตตามข้อ 1 ให้ยื่น ณ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพในกรณีที่สถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร หรือสำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดในกรณีที่สถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพตั้งอยู่ในเขตจังหวัดนั้น

ข้อ 4 เมื่อได้รับคำขออนุญาตพร้อมเอกสารและหลักฐานตามข้อ 1 แล้วให้ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพหรือประชาสัมพันธ์จังหวัด แล้วแต่กรณี ดำเนินการดังนี้

- (1) ตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารและหลักฐาน

¹ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 116/ตอนที่ 38 ก/หน้า 1/17 พฤษภาคม 2542

(2) ตรวจสอบสถานที่ตั้งของสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพโดยให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ 7

(3) ส่งคำขออนุญาต เอกสารและหลักฐาน และรายงานการตรวจสอบสถานที่ตั้งของสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ไปให้อธิบดีภายในสิบวันนับแต่วันที่รับคำขออนุญาตพร้อมเอกสารและหลักฐานที่ครบถ้วนถูกต้อง

ข้อ 5 เมื่ออธิบดีพิจารณาเห็นสมควรอนุญาต ให้ออกใบอนุญาตให้จัดตั้งสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ตามแบบ ปคณ. 2 ทำयกฎกระทรวงนี้

ข้อ 6 ผู้อำนวยการสถานแรกรับและผู้อำนวยการสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (1) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์
- (2) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า
- (3) มีความรู้ ความเข้าใจ และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณี
- (4) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (5) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (6) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (7) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (8) ไม่เป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อน โรคเอดส์ วัณโรคในระยะอันตรายโรคทำช้ำในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม โรคพิษสุราเรื้อรัง หรือติดยาเสพติด

ข้อ 7 สถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพต้องจัดให้มีห้องนอน ห้องพยาบาล ห้องต้อนรับผู้มาเยี่ยมเยียน ห้องอาหาร ห้องน้ำ และส้วม แยกเป็นสัดส่วนไม่ปะปนกัน โดยให้มีช่องแสงสว่างและช่องระบายอากาศอย่างเพียงพอ และต้องมีสัญลักษณ์ดังต่อไปนี้อีกด้วย คือ

- (1) ห้องนอนต้องมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า 9.00 ตารางเมตร โดยมีส่วนกว้างไม่น้อยกว่า 2.50 เมตร และต้องมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า 4.00 ตารางเมตร ต่อผู้อยู่ในความดูแลหรือผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพหนึ่งคน
- (2) ห้องพยาบาล ห้องต้อนรับผู้มาเยี่ยม และห้องอาหารต้องมีเนื้อที่แต่ละห้องไม่น้อยกว่า 9.00 ตารางเมตร

(3) ห้องน้ำและส้วมต้องมีไม่น้อยกว่าอย่างละหนึ่งที่อยู่ผู้ดูแลหรือผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพไม่เกินสิบคน

ข้อ 8 สถานแรกรับและสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพต้องจัดให้มีบริการ ดังต่อไปนี้

(1) อาหาร ที่พัก เครื่องนุ่งห่ม และของใช้ส่วนตัวที่จำเป็น
(2) ผู้ดูแลที่มีจำนวนเพียงพอแก่ผู้ดูแลหรือผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพโดยให้มีคุณสมบัติที่เหมาะสมกับภารกิจ

- (3) การตรวจรักษาโรคหรือบริการทางการแพทย์
- (4) ที่พักโดยเฉพาะสำหรับผู้ที่เป็นโรคติดต่อร้ายแรง
- (5) บริการด้านสังคมสงเคราะห์ จิตวิทยา หรือการฟื้นฟูสภาพจิตใจ
- (6) กิจกรรมหรือนันทนาการตามความเหมาะสม

ข้อ 9 สถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพต้องจัดให้มีบริการเพิ่มเติมจากข้อ 8 ดังต่อไปนี้

(1) การศึกษาประเภทสามัญหรือวิชาชีพตามหลักสูตรที่ทางราชการรับรอง ตามความเหมาะสมแก่สติปัญญาและความถนัดของผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ
(2) การจัดหางานอาชีพให้ทำตามความเหมาะสมและความถนัดของผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ
(3) การจัดส่งกลับถิ่นที่อยู่หรือภูมิลำเนา
(4) การสอดส่อง ติดตาม และให้คำแนะนำปรึกษาหรือช่วยเหลือแก่ผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพซึ่งออกจากสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพไปแล้ว

ข้อ 10 สถานแรกรับและสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ต้องจัดให้มีทะเบียนประวัติ และทะเบียนรับและจำหน่ายของผู้ดูแลหรือผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ แล้วแต่กรณี ตามแบบที่อธิบดีกำหนด

ข้อ 11 ใบอนุญาตให้จัดตั้งสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ต้องแสดงไว้ ณ ที่เปิดเผยให้เห็นได้ง่ายในสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ

ข้อ 12 ให้มีป้ายชื่อสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพเป็นภาษาไทย ขนาดใหญ่พอเห็นได้ในระยะอันสมควร ติดไว้ ณ สถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพในที่เปิดเผยและเห็นได้ชัดเจนจากภายนอกอาคาร

ข้อ 13 ห้ามมิให้สถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพเรียกเก็บค่าบริการ ค่าใช้จ่ายหรือเงินอื่นใดจากผู้อยู่ในความดูแลหรือผู้รับการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ

ข้อ 14 เมื่อมีการตัดแปลงหรือต่อเติมอาคาร หรือขยายสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ให้มูลนิธิหรือสมาคมที่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งแจ้งเป็นหนังสือต่ออธิบดีล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนมีการตัดแปลงหรือต่อเติมอาคาร หรือขยายสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ แล้วแต่กรณี

ข้อ 15 เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงผู้อำนวยการสถานแรกรับหรือผู้อำนวยการสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ หรือเมื่อมีการเลิกดำเนินกิจการสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ให้มูลนิธิหรือสมาคมที่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งแจ้งเป็นหนังสือต่ออธิบดีล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนมีการเปลี่ยนแปลงผู้อำนวยการ หรือไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนมีการเลิกดำเนินกิจการ แล้วแต่กรณี

ให้ไว้ ณ วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2542

สมพงษ์ อมรวิวัฒน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

[เอกสารแนบท้าย]

1. คำขออนุญาตจัดตั้งสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ (แบบ ปคณ.1)
2. ใบอนุญาตให้จัดตั้งสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ (แบบ ปคณ.2)

(ดูข้อมูลจากภาพกฎหมาย)

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 บัญญัติให้การขออนุญาตและการอนุญาตให้จัดตั้งสถานแรกรับหรือสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้